List 41. Tečaj XLV.

NOVICE
gospodarske, obrtniške in národne.

Izhajajo vsako sredo po celi pôli. Veljajo v tiskarnici jemane za celo leto 3 gold. 40 kr., za pol leta 1 gold, 70 kr., za četrt leta 90 kr., pošiljane po pošti pa za celo leto 4 gold., za pol leta 2 gold. 10 kr., za četrt leta 1 gold. 10 kr.

V Ljubljani 12. oktobra 1887.

Obseg: Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske. — Vprašanja in odgovori. — Gospodarske novice. — Zemlje- in narodopisni obrazi. — Nasledki „šnopsa“. (Dalje.) — Naši dopisi. — Novičar.

Gospodarske stvari.

Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske.

Št. 17.653.

Razglas c. kr. finančnega ministerstva z dne 16. junija 1887. l. do deželnih finančnih oblastev 1. na Dunaju, 2. v Pragi, 3. v Brnu 4. v Inomostu, 5. v Gradci, 6. v Lincu, 7. v Solnogradu, 8. v Opavi, 9. v Celovcu, 10. v Ljubljani, kakor tudi do upravništev solišč, 11. v Ebensee-u, 12. v Ischel-u, 13. v Hallstadtu, 14. v Aussee-u, 15. v Halleinu in 16. v Hallu.

Vsled semkaj naznanjenih nujnih željá več kmetijskih društev in korporacij za olajšanje naredeb glede naročevanja solnih odpadkov, s kakeršnimi bi gnojili člani takih skupščin, določuje se za poskušnjo in s pridržkom preklica, ako bi se s takimi odpadki delalo na kvar in škodo solnih dohodkov, to le:

Za posamezne kmetovalce vsake kmetijske okrajne zadruge, vsakega kmetijskega okrajnega društva ali podružnice, vsake kmetijske zbornice morejo se potrebni solni odpadki za svoje gnojilne namene po načelniku takih društev po naslednjem zaznamku naročevati in dobivati.

Ta zaznamek, v katerega je vpisati posamezne kmetovalce po njihovem stanovanji, stanu in imenu, in v katerem je navesti tudi od vsakega zahtevano množino solnih odpadkov, predložiti je po načelniku v dveh spisih dotičnemu deželnemu kulturnemu svetu oziroma kmetijski družbi v presojo in potrdilo, da se resnično toliko in toliko odpadkov potrebuje. Kadar se ti zaznamki vrnejo načelniku, predložiti jih je z vsemi popravki in s potrdilom (Certificirungsklausel) v dveh spisih dotičnemu upravništvu solišča v predpisano uradovanje, ter je natančno naznaniti kraj, kjer hoče načelnik prevzeti poslano reč in pa postajo bližnjega okrajnega nadzorskega vodje finančne straže. (Finanzwache-Controlls-Bezirksleiter).

Upravništvo soliško oziralo se bode pri mesečni razdelitvi nabrane zaloge solnih odpadkov na vsa do tega časa mu došla in še veljavna naročila po razmeri njih množine, toda le tako, da vsak naročnik dobi najmanj 50 $^{k}/_{g}$, to je: eno vrečo solnih odpadkov, in sicer se bode oziralo na taka skupna naročila tako, da bode množina takih skupno naročenih in odposlanih solnih odpadkov po željah teh društev, ako mogoče vsaj en železniški voz (vagon) znašala.

Pri tem pa je opomniti, da je odpadke v odkazani množini izročiti tudi tistim naročnikom, katerih potrdila (certifikati) so ob času razdelitve še veljavna, akoravno bi bila ta veljavnost nehala pred odpošiljatvijo ali ob času odpošiljatve zaradi preteklih 2 mesecev njih veljave.

Za solne odpadke, ki se odkažejo vsled takih skupnih naročil, izda solna prodajalna blagajnica samo eno na načelnika dotične kmetijske skupine glasečo se boleto. Pri onih soliščih, pri katerih se odpošiljajo solni odpadki po c. kr. glavnem ravnateljstvu (General-Direction) državnih železnic, izročiti je dotično množino odpadkov za boleto c. kr. glavnega ravnateljstva državnih železnic navedenemu načelniku, da salduje boleto in da prevzame in odpošlje dotične solne množine prejemnikom. Druga boleta in en zaznamek pošlje se pa po sol prodajočem uradu oziroma po nadzorstvu solne prodajalnice okrajnemu nadzorskemu vodji finančne straže, kateremu mora načelnik vprejemnem kraju naznaniti prihod poslane reči, da isto pregleda in izroči omenjenemu načelniku, ako jo je našel brez pogreška, proti potrdilu na eni boleti in zaznamku in da odpravi svinčeni pečat.

Navedeni načelnik mora oddati potem prejete solne odpadke posameznim naročnikom nara-

nost, kolikor in kakeršnih je prejel za vsakega, proti potrdilu prejema najkasneje v 14 dneh, ker je solnemu oskrbništvu odgovoren za to zvršitev.

Ko bi eden ali drugi naročnik sebi nakazane in že plačane množine solnih odpadkov ne hotel prevzeti, dolžan je načelnik naznaniti to nadzornemu okrajnemu vodji, da on da te solne odpadke na najprimernejši način uničiti, ker načeloma ni dovoljeno, da bi se od kmetovalcev za svoje gnojilne namene naročeni odpadki prepustili komur koli si bodi. V tem slučaju se tudi za odpadke dano plačilo ne povrne, na kar se morajo naročniki že naprej opozoriti. Nadzorni okrajni vodja ima potem boleto s potrdilom prejema poslati do solne prodajalnice oziroma do nadzorne solne prodajalnice, od koder jo je dobil; eden spis zaznamka obdrži pa on zaradi nadzorstva resnične oddaje označene množine odpadkov posameznim kmetovalcem in oziroma za porabo, ako bi se zbok navedenih odpadkov utegnila pričeti kazenska obravnava.

Zaznamek.

po načelniku kmetijskega okrajnega društva v za kmetovalce okraja iz solišča skupno naročenih solnih odpadkov za svoje gnojilne namene.

	Odgovor.
1. Izjava, hoče li načelnik nakazane odpadke le v celih železničnih vozovih (vagonih) ali katero koli odkazano množino prevzeti?	k 1.
2. Kraj, kjer bode načelnik prevzel poslane solne odpadke?	k 2
3 Uradni sedež kontrolnega vodje bližnjega finančnega okraja?	k 3

Okrajno kmetijsko društvo: Solišče:

Deželni kulturni svet oziroma c. kr kmetijska družba:

Zaporedna št.	Imena posameznih kmetovalcev, ki so naročili odpadke	Njihovo stanovanje	Njih stan (veliki posestnik, mali posestnik, najemnik itd.)	Od posameznih naročena množina	Po deželnem kulturnem svetu oziroma kmetijski družbi potrjena množina	Pri solišči odkazana množina	Potrdilo dež kulturnega sveta oziroma kmetijske družbe, da so od posameznih kmetovalcev naročene množine gledé na njihovo kmetijo in obdelovanje potrebne in primerne, tam pa popravljene bile in na kak način. Dan in mesec (datum) pečat: podpis:

Ako bi navedeni načelnik omenjenih društev prejemši naznanilo od navedenega glavnega ravnateljstva na skupno naročilo oddeljene množine ne hotel prevzeti zaradi tega, ker je morebiti ni toliko, kolikor so je naročili, ali pa iz kakih drugih vzrokov, oziroma ako bi pristojnega denarnega zneska ne hotel poslati glavnemu ravnateljstvu, tedaj se tista množina ne sme njemu poslati, ampak se mora drugi mesec nabrani zalogi solnih odpadkov priračuniti, in tako ta mesec nabrana zaloga oziraje se na navedeno še ne zvršeno skupno naročilo, če je še veljavno, med druge med tem časom s prošnjo došle naročnike po predpisu razdeliti. Ako bi se pri tej razdelitvi na skupno naročilo odkazani solni odpadki zopet ne hoteli sprejeti, smatralo se bode to skupno naročilo za neveljavno ter se na nje ne bode več oziralo, ker podaljšanje veljave certifikatom za naročila solnih odpadkov nad dva meseca ni dopuščeno z ozirom na množeča se naročila na take soli in z ozirom na to, da jih je le malo, in ker bi vsled tega gotovo narasle marsikatere sitnosti in pritožbe poznejšnjih naročnikov.

Naredbe gledé oddaje odpadkov za gnojilne namene na posamezna naročila ostanejo tudi še za naprej veljavne.

Konečno se določuje še to, da se bodo v prihodnje za zavezovanje ali zaklep vreč s solnimi odpadki namesto svinčenih pečatov (plomb) do daljnjih naredeb vpeljali papirnati zaklepi (vinjete), kateri bodo podobni tistim, ki rabijo pri pošiljatvi tovarniške soli, in na katerih mora biti napisano: „Salzsud-Betriebs-Abfälle“ in pa ime solišča. Ako bi se pa s tem lažim zaklepom vreč pospeševale zlorabe s solnimi odpadki, to se bode precej zopet nadomestil s svinčenim pečatom.

Za ta zaklep ali zavezo se od naročnikov ne bode zahtevalo nikako plačilo.

Dopis c. kr. vlade kranjske.

Št. 9435.

Visoko c. kr. kmetijsko ministerstvo prijavilo je semkaj z odlokom od 8. septembra t. l. št. 12486, da je pripravljeno dati tistim posestnikom, ki hočejo skusiti ohraniti svoje po trtni uši napadene vinograde s kulturnim obdelovanjem vsaj skozi tri leta, brezplačno žveplenega ogljika in na posodo vbrizgalnih kolov. To se bode pa le zgodilo, ako bode tehniški vodja Reichel priznal, da so potrebni pogoji za vspeh in če se dotičnik zaveže ravnati po navodih imenovanega vodje.

Za nakup potrebnih gnojil se državna podpora ne more dovoliti.

To se torej daje častitemu glavnemu odboru c. kr. kmetijske družbe na znanje, s prošnjo, da blagovoli to prijaviti podružnicam in vinščakom sploh.

V Ljubljani 19. septembra 1887.

C. kr. deželni predsednik:
Winkler s. r.

Vprašanja in odgovori.

Vprašanje 82. Skoraj vsako leto sejem na jesen češpljeve koščice, vzkali jih pa neznatno malo. Kaj je vzrok, morda jesenska setev? (G. L. v R.)

Odgovor: Da sejete češpljeve koščice na jesen, to je uže prav. Znano je, da zelo nerade kalijo, zato pa vrtnarji priporočajo razne pripomočke, ki pospešujejo kaljenje. Za dober pripomoček slovi ta le: Koščice se namakajo kakih štirinajst dni v redkem in ravnokar ugašenem apnu. Pozno na jesen sejejo se neoprane v 8 c/m globoke jarke. Spomladi, ko kali priženejo iz zemlje, potrosijo se z dobro vrtno prstjo.

Vprašanje 83. Namenil sem se posekati nekaj svojega gozda. Ker pa je v njem dosti lesa, ki bi bil po mojem mnenji dober za železnico, blagovolite mi sporočiti, kakšnega lesa da potrebuje železnica in katerih mer? (L. K. na M.)

Odgovor: Vi gotovo mislite železniške prage. Kolikor nam je znano, rabi železnica hrastove in bukove prage. Navadni pragi morajo biti po 2·5 m/ dolgi in po 15·3 c/m debeli. Dvojnati pragi morajo biti po 3·8 m/ dolgi in po 20·3 c/m debeli. Telegrafni drogi morajo biti po 6 do 8 m/ dolgi in po 5 do 20 c/m debeli.

Vprašanje 84. Konj moj je dobil na kopitu strelno gnilino; domač kovač zdravi ga uže sedem tednov, konj pa ni ne le boljši, ampak vedno slabši. Prosim, odgovorite mi nujno, kako je pravilno zdraviti konja? (Č. G. v Pr.)

Odgovor: V tem listu Vam ne moremo dati navoda za zdravljenje strelne gniline. Žalibog imajo pri nas mnogi konji to bolezen, krivda je pa le brezskrbnih gospodarjev. Izročite konja kakemu živinskemu zdravniku ali ga pa pripeljite v živinsko zdravišče c. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani. Da bode konj ozdravel, smem Vam skoraj jamčiti, saj pripeljavajo v to zdravišče konje, ki imajo strelno gnilino ali raka, in ktere so nevedni mazači mrcvarili uže cele mesece, a vendar so ozdraveli. Sicer Vam pa priporočamo kupiti in brati knjigo: „Nauk, kako zdrava in bolna kopita kovati in kopitne bolezni ozdravljati.“ Knjigo je izvrstno spisal pokojni dr. Bleiweis, dobiva se pa v pisarni c. kr. kmet. družbe v Ljubljani po 60 kr., s pošto pa po 5 kr. več.

Gospodarske novice.

* **Premiranje konj na Kranjskem za l. 1887.** zvršeno je po vseh konkurznih postajah.. 1. t. m. bilo je premiranje konj v Radovljici. Prignali so 14 kobil z žrebeti 14 štiriletnih kobil in 7 žrebet. Za kobile z žrebeti, dobili so premije: Anton Prešeren iz Brega 40 gld.; Janez Gogola iz Studenčič 25 gld.; Fran Stroj iz dvorske vasi 20 gld.; Josip Kolman iz Zapuž 20 gld.; Vincencij Jan iz spodnjih Gorjan 15 gld.; Miha Verovec iz Brega srebrno svetinjo; Janez Walland iz Hlepč srebrno svetinjo; za kobile brez žrebet pa: Janez Bretnar iz Nož 30 gld.; Janez Legat iz Zabreznice 20 gld.; Janez Mihelič iz Nož 15 gld.; Anton Iskra iz Polč srebrno svetinjo; Fran Dežman iz Hraš srebrno svetinjo; za žrebeta: Tomaž Preširen iz Lesec 10 gld.; Franja Rozman z Otoka 10 gld.; Janez Babič z Brezja 10 gld.; Simon Mlakar iz Pirašice srebrno državno svetinjo; Janez Prajs iz Nove vasi srebrno državno svetinjo. — V Mengši bilo je premiranje 2. septembra. Prignali so 12 kobil z žrebeti, 5 kobil brez žrebet in 10 žrebet. Premije so dobili: za kobile z žrebeti: Matija Sršen s Skaručne 40 gld.; Andrej Bohinec iz Zapog 25 gld.; Janez Levec iz Mengša 20 gld.; Jakob Bazaj iz Suhorja 20 gld.; Andrej Tepiči z zgornjega Brnika 15 gld.; baron Lichtenberg iz Abacha srebrno svetinjo; Matija Golob iz Št. Jurija srebrno svetinjo; za kobile brez žrebet: Janez Mol 30 gld.; Janez Likozar iz Voklega 20 gld.; Andrej Mejač iz Komende 15 gld.; Fran Pavlič s Klanca srebrno svetinjo; za žrebeta: Jakob Goljat iz Polja 10 gld.; Aleksander Bergant iz Št. Jurija 10 gld.; Josip Sršen iz Dopale vasi 10 gld.; baron Lichtenberg iz Abaha srebrno svetinjo in Josip Debevec iz Polja srebrno svetinjo. Na Vrhniki bilo je premiranje 3. t. m. Prignali so 11 kobil z žrebeti, 5 kobil brez žrebet in 5 žrebet. Za kobile z žrebeti dobili so premije: Jernej Jeraj iz Notranje Gorice 40 gld.; Matija Remšgan z Brezovice 25 gld.; Janez Krmelj iz Kozarjev 20 gld.; Jarnej Per iz Sapa 20 gld.: Janez Tremelj iz Dobrunja 15 gld.; Josip Kršmanec iz Pivke srebrno svetinjo; Gabrijel Jelovšek z Vrhnike srebrno svetinjo in Marija Petrič z Vrda srebrno svetinjo. Za kobile brez žrebet: Fran Gregurka iz Sinje Gorice 30 gld.; Fran Seliškar iz Lukovice 25 gld.; Pavel Kušar iz Sinje Gorice 15 gld.; Fran Rus iz Loga srebrno svetinjo. Za žrebeta: Valentin Korče iz Sinje Gorice 10 gld; Janez Mušič iz Blatne brezovice 10 gld.; Andrej Marinka iz Zunanje Gorice 10 gld; Janez Jeraj iz Sinje Gorice srebrno svetinjo in Luka Strah izza Dobrave srebrno svetinjo. V Ribnici bilo je premiranje 5. t. m. Prignali so 10 kobil z žrebeti, 9 kobil brez žrebet in 11 žrebet. Za kobile z žrebeti so dobili premije: Nace Mrhar iz Prigorice 40 gld.; Štefan Hamberger iz Ribnice 25 gld.; Jakob Lavrenčič iz Sodražice 20 gld; Štefan Hönigmann iz Srednje vasi 20 gld.; Fran Urbančič iz Glažute 15 gld.; Matija Perc iz Kovlerjev srebrno svetinjo, Gustav Stuhec iz Kočevja srebrno svetinjo. Za kobile brez žrebet; Jurij Mihič iz Kovlerjev 30 gld.; Jurij Lesar iz Kobača 20 gld.; Josip König iz Gornje vasi 15 gld.: Štefan Hönigmann iz Srednje vasi srebrno svetinjo, Josip Čampa iz Žlebiča srebrno svetinjo. Za žrebeta: Matija Perc iz Mošvalda 10 gld.; Josip Hönigmann iz Kovlerjev 10 gld.; Štefan Petelin iz Velicih Poljan 10 gld,; Anton Arko iz Ribnice srebrno svetinjo, Fran Podboj iz Ribnice srebrno svetinjo. V Št. Jarneji bilo je premiranje 7. septembra. Prignali so 32 kobil z žrebeti, 13 kobil brez žrebet in 26 žrebet. Premije so dobili za kobile z žrebeti: Matija Venner iz Zaboršta 40 gld.; Fran Eršte iz Dolenje nemške vasi 25 gld.; Anton Planinšek iz Mirne 20 gld.; Anton Majselj iz Št. Jarneja 20 gld.; Anton Prijatelj iz Rakovnika 15 gld.; Janez Kršin iz Gorenjega Gradišča srebrno svetinjo, Julija Rudež iz Gracarjevega turna srebrno sve-

tinjo. Za kobile brez žrebet: Anton Majselj iz Št. Jarneja 30 gld.; Janez Dvornik iz Krške vasi 20 gld.; Janez Globenek iz Stare vasi 15 gld.; Janez Majcen iz Št. Janža srebrno svetinjo. Anton Barberič iz Čadreža srebrno svetinjo. Za žrebeta: Anton Štraus iz Kostanjevice 10 gld.; Josip Gričar iz Malenc 10 gld.; Janez Marinšek iz Cerkljan 10 gld.; Fran Recel iz Prekopa 10 gld.; Viktor Jombart iz Klevevža srebrno svetinjo; Marija Tavčar srebrno svetinjo.

Zemljepisni in narodopisni obrazi.

Nabral Fr. Jaroslav.

66.

Algerska.

Algerska je bila svoje dni roparska država pod nadvisostjo turško, od 1830. l. pa je francoska naselbina v severni Afriki med Marokom in Tunisom. Na 6690 □ miriam. ima nekaj čez 3,000.000 duš. Domačinov je okolo 2,700.000 duš, ostali so Evropejci; samih vojakov je do 70.000. Domačini algerski so Berberci, to je prvotni stanovniki, pa Arabci, unih podjarmitelji. Berberce nazivajo tudi Kabilce, katero ime je sploh znano po Evropi. Pa še eno imé imajo, namreč Cuavi, ki je na slabem glasu pri nas. Arabci prebivajo po ravninah in stanujejo v šotorih, zvečine so kočevniki, ki pasejo mnogobrojne svoje čede po razsežnih pokrajinah algerske Sahare. Berberci so naseljeni največ v gorah, zato jim velé džebelci ali gorjanci, imajo stalna domovja, sejejo žito, ukvarjajo se s sadjarstvom, z rokodelstvom itd. Pri obojih pa se nahajajo tudi take rodovine, ki po nekoliko kočujejo, po nekoliko pa se držé doma; pridelujejo toraj žito, ukvarjajo se z vzgojevanjem datljev po zelenicah saharskih, in popasejo one stepe, ki ležé ob njih stanovališčih. Vere so muhamedanske.

Prirodopisno se delí Algerska na tri kosove: na primorski kos Tel nazivan, ki je jako rodovita lesnata planina z različnimi pogorji, katerih vrhunci imajo do 2887 $^{m}/$ višine; potem na rodovite dolove in mnoga slana jezera, in konečno na pustinjo, katera nima nobene prave meje. Rek je mnogo ali malih, in blizu ustja plovnih; največa reka je Šelif. Podnebje je srednomorsko, sredna letna toplina je 15° R., na jugu se ve da malo viša. Kar se tiče mineralov, dobiva se železo, svinec in baker. Bogato pa je rastlinstvo, tu rodeva razno žlahno sadje, vinski trs, olje, tabak, pavola itd. Algerska ima mnogo velblodov, izbornih konj, velike črede goveje živine in bravine. Izvaža sila štručevih peres in drugega lepega perja, korale in pijavke. Obrt domača propada, a francoska nasproti ne narašča tako, da bi mogla ta primanjkljej nadomestovati.

Politiški je Algerska razdeljena na tri pokrajine, na Algiersko, na Oransko in na Konstantinsko. Na čelu vsem trem je generalni guverner, ki stoluje v Algieru, in ima najvišo civilno in vojaško oblast; na roko mu gré više svetništvo. Vsaka pokrajina ima svojega načelnika, ter se delí na vojaški urad za južne kraje, in na civilni urad za urejene kraje. Domače prebivalstvo se samo upravlja, Berberci po demokratsko, Arabci po aristokratsko po svojih načelnikih, ki jih vlada potrjuje. Samo v kazenskih zadevah so vsi podredjeni sodiščem francoskim. Dohodki ne pokrivajo stroškov, nekaj tudi zato ne, ker vlada mnogo potrosi na šole, in to ne samo za Evropejce, ampak tudi za domačine.

Glavno mesto Algier stoji amfiteatralno na bregu morskem, ter ima na griču grad kazba, ki je bil nekdaj sedež dejev; sedaj je trdnjava. Todi so nameščeni najviši uradi civilni in vojaški in katoliški škof; tu je tudi borsa, banka, muzej, javna knjižnica, zvezdarna, gledališče itd. Mošej je deset, cerkev katoliških tudi več. Tu so tudi navadne šole in drugi naučni zavodi, na katerih se njeguje vzlasti francosčina, arabščina, matematika, prirodoznanstvo, zemljepisje, zgodovina in risanje. Znamenita poslopja so mošeje, eno so sezidali ubogi robovi kristijanski. Potem je pet kasarn za robove; to so mračni koridori, po katerih so nekdaj spali in počivali ubogi kristijanski robovi po trudapolnem delu, ter sanjali o domovini in njenih lepotah. Mesto je bilo uže popreje na glasu zaradi baterij, brodovja in predrznosti stanovnikov. Francozi so utrdbe še bolje raztegnili in razširili. Ko so se mesta polastili, dobili so bogat plen: dvanajst vojnih brodov, 1500 mesingastih kanon, v arsenalu cele kupe raznega orožja za pehoto, konjico in mornarico, in v gradu do 10,000.000 tolarjev. Odkar je Algerska pod francosko oblastjo, dobiva glavno mesto bolj in bolj evropejsko lice. Pristanišče je jako utrjeno in popolnoma varno, ter ima svetilnik. Ozke in krive ulice se umikajo prostranim, in nove hiše se stavijo po evropejskem slogu in ukusu. Stanovnikov utegne biti v pravem mestu 55.000; največ je domačinov in Francozov, potem Španjolcev, Italijanov, Turkov, Judov, in še nekaj drugih. Algier je središče trgovini cele naselbine, vsako leto obišče pristanišče čez 2000 brodov.

Algerska je bila v starodavnem času nekaj pokrajina Numidska in nekaj Mavritanska. Za gospostva rimskega je bila vtelesena pokrajini Afriški. Ko so jo bili Vandali opustošili, potem so jo vzeli v last Bizantinci, a njim so jo izpulili Arabci, ki so se kot gospodarji v njej naselili. V 13. stoletju se je zdrobila na več malih kneževin. Ko so bili Mavri s Španjolskega pregnani, pribežali so v Algersko. Potem se je vnela vojska s Španjolci, kateri so se polastili Orana (1506. l.), in tudi samega Algiera (1509. l.) Toda 1516. l. je morski tolovaj Horuk se narinil za sultana Algerskega, in po smrti njegovi 1518. l. se je brat njegov Chairedin podal sultanu turškemu, s čegar pomočjo je potem Španjolce izgnal. Od slej je bila Algerska ena tako nazivanih držav barbareskih, ki je s svojim tolovajstvom na morju bila dolgo časa strah in groza Evropi. Še le po skončanih vojskah Napoleonskih so vlade pomislile o tem, da bi se konec naredil temu tolovajstvu, in zato so poslale več ekspedicij proti Algerski, da jo v strah primejo. Posledno ekspedicijo so odposlali Francozi 1830. l. pod maršalom Bourmontom, ki je Algersko prisilil na udajo, in tako je postala naselbina francoska. Ali trajalo je vrlo dolgo,

preden so si Francozi mogli podvreči domače prebivalstvo, ki je pod različnimi načelniki ustajalo, in se jim trdovratno upiralo. Posebno odličen načelnik je bil Abdel Kader, porojen 1807. l. v Maskari. S svojim očetom je 1827. l. moral pobegniti pred dejem algerskem. Pobegnila sta v Egipet, kjer se je Abdel Kader seznanil z evropejsko civilizacijo. Ko je bila Algerska premagana od Francozov, vrnil se je Abdel Kader domov in se postavil na čelo upornim rojakom, da izvojuje narodno nezavisnost. Vojska ta, narodska in verska, trajala je dolgo. Abdel Kader si je ustrojil dobro izvežbano vojno, ki je prizadevala mnogo preglavic Francozom, on sam pa, kedar je bil poražen, umeknil se je v notranje kraje, nabral novih sil, in na to je zopet čil udaril na neprijatelja. Naposled pa, ko je bil obkoljen z vseh strani, udal se je 1847. l. generalu Lamoricieru s to pogodbo, da ga odpeljejo na Sirsko ali v Egipet. No, vlada francoska ni priznala tega dogovora, in Abdel Kader je živel nekaj let kot jetnik v citadeli Toulonski, potem še drugej. Šele Ludovik Napoleon ga je izpustil 1852. l., ter poslal v Bruso v Mali Aziji, odkazavši mu letno pokojnino. V vojni 1870. l. se je Abdel Kader ponudil Francozom v službo proti Pruski. Abdel Kader je spisal tudi filozofsko nabožno delo, ki je prišlo 1858. l. tudi v francoskem prevodu na svitlo.

Dostaviti je treba, da se Algerska vkljub poraza Abdel Kaderinega ni dala popolnoma ustrahovati. Pri vsaki priliki je poskušala, da se pobuni in odtrga, to je poskušala po nekoliko tudi za francosko-nemške vojske. Pa tudi z uravnavanjem zemlje so imeli Francozi marsikatere sitnosti in zapreke, sistem za sistemom se je jim izjalovil. Ali dandanes se je v obče zasukalo vse na bolje, tako da se Algerska uže smatra kot druga ali mlada Francoska.

Poučne stvari.

Nasledki „šnopsa“.

(Dalje.)

Čas božje službe ob nedeljah in zapovedanih praznikih, kakor tudi drugi prepovedani časi, bili so mu navidezno sveti. Očitno ob takih trenutkih iz njegove štacune in gostilne nikdo ničesa prejel ni. Kadar je zvon ljudi k molitvi opominjal, molil je Plahtač navadno „Angeljevo češčenje“ sam gostom svojim glasno. Ob policijski uri zvečer imel je navadno zakupno hišo uže zaprto. In tako mu skoraj še nobeden kaj posebnega očitati ni mogel.

Za pogostovanje ljudi imel je v zakupni hiši dve sobi; prva večja, bolj priprosto opravljena, bila je namenjena kmetskim ljudem, druga zakotna in gosposko urejena, pa mestnim lahkoživcem, kateri so Plahtača, osobito pa njegovo Beto vedno pogosteje obiskovali. — Točil je tudi vsakim tem različno vino, kmetom in navadnim delavcem slabše, a gosposkim ljudem pa boljše vrste Prvi je to zasledil Žvanov Šimen, po poslu svojem krojač, kateri bil je tudi kaj prefrigan človek. To se je pa tako-le zgodilo: Neko nedeljo proti večeru obrije se ter po gosposko opravi in natakne si naočnike. Tak poda se pri Plahtaču naravnost v gosposko sobo med druge mestne goste; tako nepoznan dobi tudi on vina iz soda, iz katerega se je gospôdi točilo. Ta bil je prvi, ki je Plahtača pričel slediti in ga v njegovih nakanah nekako opazovati in spoznavati. Tu in tam je med Zalesčani uže kako črhnil o tem, da Plahtač in njegova Beta nista tako blaga človeka, kot se na videz kažeta, da jim nista tako naklonjena, kot se jim hlinita in za kakoršine ja smatrajo.

Opazoval je ta večer še posebno Beto, kako se onim mestnim lahkomišljencem liže, pri kojih kaj več okroglega čuti. Tudi to mu ni bilo po volji. Sklepal je prec v svoji prebrisani glavici, da to nekam kaže, in motil se ni, kakor bodemo pozneje iz činov razvideli. — Taka in enaka opazovanja nakanil je krojač Šimen potem še večkrat. Enako, kot iz početka in dalje gospodom, lizala se je Beta tudi bolj premožnim kmetskim možem, osobito pa še fantom. — Kjer je kaj čutila, tam bila je vsa medena.

Plahtač preskrbel se je med časom tudi prav dobro z naravnim žganjem, še bolje pa s špiritom. Oni delavci, kateri so mu zakupno hišo bili po njegovem načrtu in okusu predelali, dobili so ob istem času uže pravo slast po žganji pri njem. Obiskovali so ga skrivaj, navadno zvečer, ali pa od časa do časa tudi ob nedeljah med službo božjo, ter so lep del svojega medtedenskega zaslužka pri njem na žganji zapili.

(Dalje prihodnjič.)

Naši dopisi.

Dobrova 8. okt. (*Razne slavnosti. Javna zahvala in drugo.*) Po istem sporedu, kot druga leta, vršila se je tukaj na Dobrovi tudi letos prelepa slovesnost božje poti. Vsako soboto in ob dnevih pred prazniki je med tem časom dohajala obilna množica pobožnih romarjev od blizu in daleč le-sem na Dobrovo. Ob vsakem takem in naslednjem dnevu imelo je po pet visokoč. in polnonaslovljenih gg. duhovnikov s spovedovanjem čez glavo koristnega dela za izveličanje duš; dokaz temu najboljši je to, da je bilo tukaj med tem časom do 4000 pobožnih romarjev spovedanih in obhajanih.

Ob teh dnevih pomagali so sporedoma domačima gospodoma duhovnikoma tudi še ti-le gospodje spovedati in božjo službo opravljati: Milostljivi prošt dr. Jarc, prečastiti prelat dr. Čebašek, knezoškofijski svetovalec Bohinec, katehet Smerekar, prof. dr. Marinko in prečastiti očetje frančiškani ljubljanski. Več izmed imenovanih gospodov prevzelo bilo je med tem časom tudi cerkvene govore, v katerih so pobožne romarje kaj ginljivo spodbujali, Marijo prav častiti in za zveličanje svoje skrbeti. Vreme bilo je, izvzemši en sam dan, božji poti ves čas kaj milo in ugodno.

Veliki altar dobil je po darežljivosti posebnega dobrotnika in prizadevanji domačega neutrudljivega gosp.

župnika Jerneja Babnika nov tron, katerega je kaj okusno izdelal polhogradski podobar g. Trnovec.

Prelepa slavnost procesije za sv. očeta zlatomašnika Leona XIII. in pa visoki gostje, kateri bili so lepo Dobrovo ob tem momentu pretečeno nedeljo počastili, bila je uže v zadnjem listu „Novic“ od spretnejše roke popisana. K temu popisu naj se mi dovoli le še napise transparentov ob slavolokih dodati; bili so sledeči:

1. Na mostu v Kozarjah čital se je od Ljubljane sem: „Ave Celsissime!“ nazaj proti Ljubljani pa:

„Blagoslov Tvoj vsaki čas,
Naj rosi nazaj na nas!“

2. V Razorah bila je vrhu drugega slavoloka podoba sv. očeta Leona XIII., pod to pa napis: „Slava čestilcem zlatomašnika Leona XIII.!“

3. V slavoloku ob novem prelepem znamenji pred Adamičevo hišo na Dobrovi lesketala se je lepo izdelana „Triara“, kot znak papeževe oblasti.

4. Slavolok na dveh velikih mlajih ob stranski poti od Pleškovega znamenja le-sem nosil je sladko „Ime Jezusovo“.

5. Na slavoloku med šolo in cerkvijo čital se je sledeči napis:

„Marija, Leona XIII. v varstvo vzemi,
Verne za Vaji češčenje vnemi!“

6. Pred uhodom v cerkev pa:

Čisto spočeta,
V nebesa vzeta,
Brani svetega Očeta!

In 7. Napis pred farovžem, visokim gostom namenjen, glasil se je:

„Prihod Vaš nas zveseljuje,
Hišo vso nam osrečuje!“

Omeniti mi je še spominske ploče v podnožji krasnega novega znamenja; obseg njen je ta-le:

„Blagoslovili dr. Jakob Missia, knezoškof ljubljanski ob priliki procesije za sv. Očeta Leona XIII. zlatomašnika, dne 2. oktobra 1887.“

Ako še omenim, da so ob vseh teh slavnostih poštena domača dekleta z organistovo družino vred primerno cerkveno petje Bogu v čast in slavo, pobožnemu domačemu in tujemu ljudstvu pa v spodbudo in popolno zadovoljnost prav dobro in točno oskrbovala, povedal sem vse.*)

Nov tron v farni cerkvi in krasno novo znamenje s prelepo podobo „Križanega“ sta vrlim Dobrovčanom, osobito pa še za povzdigo časti in slave božje nad vse zavzetemu gosp. župniku našemu v pravi ponos.

Vrli in blagi gosp. Josip Laznik, bivši tukajšnji duhovni pomočnik in šolski katehet, je pred svojim odhodom od tod na Vrhniko daroval za šolsko bukvarnico 32 različnih poučnih knjižic in spisov, za kar mu tukaj javno izrekam najiskrenejšo zahvalo. Ta milo-blagi gospod bil je tukajšnji šoli ves čas njegovega bivanja tukaj tudi v materijalnem obziru zeló naklonjen. Uverjen naj bode, da bode v srcih Dobrovčanov, kateri so ga uže poznali, do zadnjega tripljeja njihovega, vedno v najboljšem spominu ostal. Bog mili naj ga pa, kodar bode hodil ter v vsestranski blagor in izomiko ljudstva deloval, ohrani čvrstega, krepkega in čilega na duhu in po telesu. Blagoslov in pomoč božja naj ga brez presledkov povsod spremljata! Slava in čast mu!

Šolsko leto pričeli smo tukaj dné 20. p. m. s poklicem sv. Duha in šolsko mašo. „Šolskega drobiža“ je dosta; tudi truda se ne bode manjkalo. Bog daj svojo pomoč!

V vasi Kozarje so se pretečeni teden med otroci „kozé“ pokazale in več njih je uže zbolelo, troje pa umrlo. Vás je sedaj gledé šole v kontumacu. Bog daj, da bi se ta nevarna in grda bolezen dalje ne razširila.

Zadnje leto mojega službovanja na Premu nastale bile so v dveh hišah domače vasi h kratu „koze“; okrajna zdravstvena oblast dala je dotični hiši brez odloga v „kontumac“, kateri sta bili toliko časa ponoči in po dnevu zastraženi, da po zdravnikovi izpovedi nobene nevarnosti več bilo ni. In glej, koze bile so tudi v teh dveh hišah popolno poginile.

Ali bi ne bila enaka stroga naredba za varstvo človeškega zdravja in življenja ob enakih slučajih tudi drugod na svojem mestu? Gotovo! M. Rant.

Iz Ljubljane. — Državni zbor zbral se je včeraj v prvi seji tega zasedanja. — Prvi strel proti ministru Gautsch-u strelil je dr. Rieger. Miren pa odločen glas njegove interpelacije razkril je brezozirno veliko napako Gautsch-ove naredbe, ne da bi bil žalil osebe; Čehi so odločeni k resnem boju zoper Gautscha. Prav na tem stališči stojé Slovenci in Dalmatinci. Za dobro znamenje se more smatrati, da nemški konservativci ne sodijo nikakor drugače. — Dobro znamenje je tudi, da je načelnik poljskega kluba Groholski navzoč bil takoj v včerajšnji seji, in prijazno občenje Poljcev z vso drugo desnico je nespremenjeno, kakor je bilo do sedaj. — Nedvomljivo je tudi in gotovo, da grof Taaffe noče vladati z nikakoršno drugo večino, katera ga je podpirala do sedaj. — Večina in grof Taaffe toraj gotovo ostaneta ali padeta skupaj. — Pri teh razmerah je naravno, kam naučnemu ministru pot kaže!

— **Slovenska šolska društva** zborovala so v Ljubljani v sredo in četrtek minulega tedna. V sredo namreč: društvo „Narodna šola“, katero preskrbuje po prostovoljno darovanih doneskih učila za uboge učence ljudske šole. V odboru tega društva so: gospodje F. Stegnar (načelnik), A. Žumer (nač. namestnik), M. Močnik (blagajnik), F Govekar (tajnik), A. Funtek, H. Podkrajšek, A. Praprotnik in Iv. Tomšič. Minulo leto imelo je društvo dohodkov 1438 gld. 17 kr., izdatkov pa 1228 gld. 79 kr. Isti dan zborovalo je tudi „vdovsko učiteljsko društvo“ pod predsedstvom preč. gosp. prošta dr. Jarca. Iz poročila blagajnika g. M. Močnika razvidi se, da ima to, leta 1861 ustanovljeno društvo sedaj premoženja **44.550 gld.** v obligacijah ter 1971 gold. 26 kr. v gotovini. Udov šteje

*) Glej o tej zadevi Dobrovski dopis v zadnji številki „Novic“. Vred.

društvo 69, prihodkov bilo je v minulem letu 2624 gld. 2 kr., stroškov pa 2489 gold. 49 kr. — V odbor volili so se gg. prošt dr. Jarc, J. Čenčič, F. Govekar, M. Močnik, A. Praprotnik, F. Praprotnik, F. Funtek in Iv. Tomšič. — V četrtek pa je zboroval občni zbor „slovenskega učiteljskega društva“ pod predsedstvom vodja in starosta slovenskih učiteljev gosp. A. Praprotnika, ki je v svojem nagovoru naglašal namen društva: „v prvi vrsti duševno podpirati slovensko ljudsko šolstvo ter med učiteljstvom širiti toliko potrebno bratovsko vzajemnost, zavednost in značajnost.“ Samo te besede zadosti značijo blagi namen društva, katero naj bi bilo zavetje vsem slovenskim učiteljem!

— **Vinska letina v Vipavi** je letos, kakor čujemo, bogata, in vino je izredno sladko. Prodaja se mošt po 10—12 gld. hektoliter. V Ljubljani se toči liter po 48 krajc.

— **Vreme** postalo je jesensko, dežuje skoraj vsaki dan.

— **Stritarjevih zbranih spisov** prišel je na svitlo in do danes nam v roke snopič 16.

— **Razglasilo.** Na podstavi deželnega zakona z dné 18. februarija 1885 (dež. zak. št. 13) se s tem splošno naznanja, da morajo posestniki žrebcev, kateri hočejo v prihodnji spuščalni dobi spuščati svoje žrebce za plemenitev tujih kobil, zglasiti te svoje žrebce najpozneje do

1. decembra t. l.

pri političnem okrajnem oblastvu, v čigar okoliši se nahaja stajališče žrebčevo.

Zglasilo se more zvršiti pismeno ali ustno, ob jednem pa je naznaniti imé in priimek, potem stanovišče žrebčevega posestnika, kakor tudi pleme, starost, barvo in stajališče žrebčevo. Za žrebče sploh pod 4 leti in za nôriške žrebce pod 3 leti se ne dajejo dopustila za spuščanje.

Kje in kdaj bode izborna komisija zglašene žrebce pregledavala in za nje dajala dopustila, dá se ob svojem času na znanje.

C. kr. deželna vlada za Kranjsko.
V Ljubljani dné 2. oktobra 1887.

C. kr. deželni predsednik:
Winkler l. r.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Včeraj pričel se je zopet državni zbor in navzoča je bila v očigled političnemu položaju odločilna večina vseh strank. — Vstopili so sledeči novoizvoljeni poslanci: profesor Blažek (praško staro mesto), Mladočeh; duhovnik Bulić, selske občine senjske v Dalmaciji mesto umrlega kanonika Pavlinoviča; vitez Cienski (gališko veliko posestvo stanislajskega kroga); dr. Kraus (mestni okraj Krumau na Českem); grof Leop. Lažansky (mestna skupina Pizek na Českem), izvoljen pod pokroviteljstvom mladočeskim; August Levakovski (selske občine Jaslo v Galiciji); Mujszek (veliko posestvo gališkega kroga Zalkiv); grof Wolkenstein (veliko posestvo na Českem), in Niemczynowski (trgovinska zbornica lvovska).

O delovanji sedanjega državnega zbora čuje se, da za sedaj še ni odločeno, bo li trajalo do 26. t. m., toraj vsega skupaj 14 dni, ali pa se nadaljuje tudi med delegacijami. O tvarini, katera ima priti v obravnavo, se čuje, da bode sledeča: na dnevnem redu prve seje nahajajoča se postava gledé poštnih hranilnic, — dalje privolitev začasnega pobiranja dosedanjih davkov (budgetni provizorij), — prenaredba civilnega postopnika, — predlog o osnovi državnega zdravstvenega urada, — predlogi o zadevah Warrants-ov in krošnjaštva, — in konečno preustrojenje davka od žganja in sladkorja. — Izmed klubov državnega zbora zboroval je prvi češki klub v ponedeljek večer ter je sklenil, takoj v prvi seji izročiti interpelacijo zoper naučnega ministra Gautscha, takoj očividno zato, da bi kluba ne spravil v zadrego enak od strani Mladočehov tudi gotovo prihajajoč korak. — Razun tega imelo je posvetovanje isti večer predsedništvo avstrijsko-nemškega kluba, čegar vodje Sturm in Chlumecky sta imela malo ur prej v Sternbergu na Moravskem pomenljiva politična govora, v katerih sta naglašala, da nemška stranka in sedanja manjšina najbolje varuje svoje narodne interese, ako zmirno postopa, po tej poti, in pa, ako si med obstoječimi strankami, izrekoma med velikimi posestniki, med centralisti sploh, med nemškimi konservativci in Galicijani in Lahi pridobi zaveznikov, more visoko držeč enoto države, zopet priti do vlade in večine.

Da Chlumecky sam tega ne pričakuje takoj, značil je v tem, da je svoje besede sam imenoval sanje o prihodnosti. — Z Lvova piše „Polit. Corr.“ očividno v namen, da bi naučnega ministra Gautscha umila, da niti njegova dela niti besede njegove pri potovanji skozi Galicijo niso dale povoda, podtikati mu pristranske namene (namreč pridobiti si podporo galiških poslancev).

Ob enem pa se daje gališkemu šolstvu najboljše spričevalo kot vspeh nadzorovalnega potovanja naučnega ministra. — Kot znamenje razmer med levičarji in gališkimi politiki omeniti je, da se je priredil poslancu Chlumecky-u na čast, ki je obiskal krakovsko razstavo, velik banket.

Prva seja državnega zbora pričela se je včeraj ob 11. uri, toda točka dnevnega reda prišla je v obravnavo še le ob pol 1. uri.

Predsednik dr. Smolka poročal je, da je cesarju povodom njegovega rojstnega dneva in godu v imenu zbornice čestital, za kar mu je naloga, zbornici izreči Najvišo zahvalo.

Dalje se spominja s častnimi besedami od zadnjega zasedanja umrlih poslancev: grofa H. Clama, Ofnerja, Zawadzega in Zwonkovskega.

Iz druzih vzrokov še postalo je potrebnih vsega skupaj 13 dopolnilnih volitev. V zbornici navzoči bili

so vsi dosedaj izvoljeni poslanci, in so vsak v svojem jeziku storili obljubo.

Dalje naznanja predsednik v tem času potrjene sklepe in postave, sklenjene v zbornici.

Dalje naznanja: da so delegacije sklicane na 27. dan t. m., dalje druge od vlade došle predloge, zadevajoče volilne okraje, dva pa od poljedelskega ministerstva.

Dopusti privolili so se: Knotzu za 5 dni, Hlavku in Russu za 8 dni, baronu Bees-u za 7 tednov, grofu Waldeku za 10 dni, Schönererju za 5 tednov in Dobřenskemu za 10 dni. Bolehna oglasila sta se grof Fürstenberg in baron Gödel. — Po pretičanih vloženih peticijah prebere se najprej interpelacija dr. Riegerja do c. kr. vlade gledé razpuščenih 5 srednjih šol v ozemlji českega naroda in po obširnem vtemeljevanji, skozi in skozi odločno, deloma ojstri obsodbi naredbe naučnega ministra vpraša, kako se more opravičiti ta naredba in ali se hoče vlada ozirati na primerno podporo českega šolstva. — Razun te interpelacije prečitale so se še one poslancev: Richter, Pollak, in pa 2 v zadevah slovenskega uradovanja v področji pravosodnega ministerstva prvo izročil je Foregger, drugo Maag in Sturm. Konečno prečita se še predlog Pernerstofer-jev v zadevah dunajske bolnice.

Pri razpravi dnevnega rega oglasili so se k postavi o poštnih hranilnicah govorniki: zoper: Neuwirt in Somaruga, za: Vošnjak, Menger in Türk.

Zanimivo je bilo za sodbo o položaju, da je takoj Neuwirt ocenjal glas Riegerjeve interpelacije in z nje sklepal, da levica nikakoršne nade nima priti do vladanja. Rekel je med razpravo o tej razpravi, zakrpal se bode zopet olimp sedaj precej poškodovan in večina bode lepo še dalje vladala.

Bolgarska. — Minulo nedeljo vršile so se volitve v Sobranje in kolikor do sedaj znano izvoljenih je 250 privržencev vladnih, različnih nasprotnikov vladnih pa približno 40, med katerimi pa baje ni nobeden vodijev. Vladna poročila trdijo, da so bili nasprotniki izvoljeni samo s pomočjo denarja vnanje oblasti. Enako trdijo poročila, da so se volitve vršile sploh v dobrem redu. V izhodni Rumeliji vdeležili so se volitev tudi Grki in Mohamedanci. — V Sofiji zaprlo se je pred volitvijo nekaj oseb znanih kot „pretepovalcev“, ker je vlada hotla zabraniti sramotne prizore. — V Plevni pouzročil in vodil je pretep, po istem viru dr. Drumev. Več oseb bilo je vbitih in ranjenih (Drumov vdeležil se je tudi vpora v Ruščuku.)

V Kutlovici vbitih je bilo približno deset oseb, med njimi prefektov namestnik, tudi v Rahovici bilo je nekaj mrtvih in ranjenih. V Gabrovi in Atos-u kazala so se nasprotja med volilci, pa pretepali se niso. V Lovči, Radoslavovem rojstnem kraju, napadlo je krog 150 njegovih pristašev volilno komisijo in je razdejalo posodo, v kateri so se nabirali volilni listi in se je tako volitev storila neveljavna.

V Haskiči (izhodni Rumeliji) se ni moglo voliti, ker ni bilo mogoče volilcem priti do sklepa pri volitvi volilne komisije. — Ali je s tem število volitev, pri katerih so se nahajali neredi in zapreke, popolno, se danes še ne more presoditi. Videti pa je, da so bile volitve zelo podobne onim v sosedni nam Ogerski.

Francoska. — Načelnik vojnega glavnega vodstva, general stabs-chef, general Caffarel napravil je francoski vojni in vladi veliko zadrego, knezu Bismarku pa veliko veselje z kupčijo, katero je delal v družbi mnogo odličnih oseb s posredovanjem pridobitve redov za denar. Vsak dan nahajajo se nove osebe deležnikov, ki se devajo v zapor in njihove imena brzojavljajo se radostno po širokem svetu. — Tudi sicer je Francoska prišla glede Maroke v neke klešče. Čulo se je pred tednom, da sultan Marokanski umira in da ima francoska vse pripravljeno prilastiti si pokroviteljstvo čez Maroko. — Med tem pa se je zdravje sultanovo zboljšalo in Bismark je po inicijativi španjske vlade baje v roke vzel in si večino velevlasti zagotovil, da se nasledništvo prestola Marokanskega reši v Evropejski konferenci. — S tem je Francoska zopet osamljena.

Nemška. — Glasilo nemškega plemstva „Kreutz-Zeitung“ pritožuje se zoper protinemške izjave ruske carske rodbine in tej žuga, da bi njo, v kateri od časov Elizabete sem teče čista nemška kri, znali ruski nihilisti prvo staviti na listo onih Nemcev, ki se imajo zgnati z Ruske.

Razun kneza Bismarka vrnili so se vsi nemški ministri nazaj v Berolin.

Na Danskem se utegnejo v kratkem stvari za ministerstvo ugodno zasukati. Večinu opozicije je spoznala, da z vsem upiranjem nič ne doseže in se hoče zategadel bolj približati vladi. Vlada bi potem dobila večino v zbornici. Radikalci bi pa v zbornici ne mogli več delati vladi sitnosti. Tako bi bilo ministerstvo doseglo svoj namen, da bode absolutno vladalo pod ustavno firmo.

Žitna cena

v Ljubljani 5. oktobra 1887.

Hektoliter: pšenice domače 5 gold. 85 kr. — banaške 6 gold. 63 kr. — turšice 4 gold. 39 kr. — soršice 5 gold. 85 kr. — rži 4 gold. 55 kr. — ječmena 3 gold. 25 kr. — prosa 4 gold. 39 kr. — ajde 4 gold. 22 kr. — ovsa 2 gold. 44 kr. — Krompir 2 gold. 32 kr. 100 kilogramov.

V Kranji 10. oktobra.

Hektoliter: Pšenica 5 gold. 85 kr. — Rrž 5 gold. 20 kr. — Oves 2 gold. 44 kr. — Turšica 4 gold. 54 kr. — Ječmen 4 gold. 22 kr. — Ajda 4 gold. 55 kr. — Slama 100 kilogr. 1 gold. 60 kr. — Seno 2 gold. — kr. — Špeh 1 kilogr. 56 kr.

Odgovorni vrednik: Gustav Pirc. — Tisk in založba: J. Blaznikovi nasledniki v Ljubljani.